

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 14.11.2016
Judecător de cameră preliminară : (...)
Grefier : (...)

S-a luat în examinare contestația formulată de intimatul contestator X, împotriva încheierii penale nr. (...) pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria Arad.

Ministerul Public reprezentat prin procuror (...) din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

(...)

Instanța acordă cuvântul asupra cererii formulate.

Procurorul pune concluzii de respingere a cererii de sesizare arătând că nu sunt îndeplinite cerințele art. 475 Cod procedură penală, iar chestiunea de drept invocată a fost dezbătută în dosarul nr.(...)/55/2016 al Judecătoriei Arad, prin încheierea penală nr. (...)/01.06.2016 a Judecătoriei Arad, judecătorul neîmpărtășind opinia apărătorului cu privire la o dezincriminare a faptei în situația în care posesorul nu a fost notificat, această obligație suplimentară introdusă prin legea specială neavând vreun efect asupra tipicității faptei incriminate de dispozițiile art. 342 alin. 6 Cod penal. Dispozițiile art. 25 alin. 3 teza a II-a din Legea nr. 319/2015 urmăresc strict o inversare a sarcinii probei raportat la latura subiectivă a infracțiunii și nu poate avea ca efect dezincriminarea acesteia.

Pe fondul chestiunii de drept apreciază astfel că acest demers al contestatorului nu este admisibil.

Apărătorul intimatului contestator solicită judecătorului de cameră preliminară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, arătând faptul că, chestiunile de drept invocate îndeplinesc toate condițiile de admisibilitate ale sesizării, respectiv :

-sunt formulate în legătură cu o judecată în curs de soluționare;

-judecata are loc în fața unui tribunal. Învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

-chestiunile de drept invocate sunt noi. asupra lor nestatuându-se anterior de către ICCJ și nici nu s-a promovat un recurs în interesul legii cu privire la acestea;

-lămurirea acestor chestiuni de drept este determinantă pentru soluționarea cauzei în fond fiind chestiuni de drept veritabile, existând neclarități cu privire la interpretarea corectă a normelor legale invocate.

Pe fondul chestiunii de drept al cărei dezlegare se solicită, arată că sesizarea este admisibilă, de ea depinzând soluționarea contestației.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

A. Obiectul cauzei.

Constată că prin încheierea nr. (...) / 29.09.2016 a judecătorului de cameră preliminară de la Judecătoria Arad, a fost admisă propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Arad prin ordonanța nr. (...) / P/2016 din data de 26.02.2016 și în consecință:

În baza art. 549 ind.1 alin.3 lit. b) Cod procedură penală și art. 112 alin. 1 lit. f) Cod penal a dispus luarea măsurii confiscării speciale a bunurilor ridicate de la numitul X și depuse la camera de corpuri delictuale a IPJ Arad, conform dovezii seria (...) din data de 21.01.2016, fila (...) dosar u.p., (...) / P/2016.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această soluție, judecătorul de cameră preliminară al Judecătoriei Arad a constatat că fiind îndeplinite condițiile pentru luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a bunurilor următoare, depuse la camera de corpuri delictuale a I.P.J. Arad, conform dovezii seria (...), respectiv 11 arme letale de vânătoare, 2 arme neletale și muniții aferente acestora.

Astfel, s-a reținut de către judecătorul de cameră preliminară că prin ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Arad, din dosar nr. (...) / P/2016, s-a dispus clasarea cauzei privind pe numitul X, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.342 alin. 6 Cod penal.

Potrivit art. 107 Cod penal, măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală, putând fi luate și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Conform art. 112 alin. 1 lit. f) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile a căror deținere este interzisă de legea penală.

Având în vedere că arma poate fi deținută doar în condiții de autorizare specială și că numitul X, nu îndeplinește aceste condiții, precum și faptul că acesta are permisul de armă expirat la data de 15.10.2015, pentru înlăturarea stării de pericol pentru ordinea publică, judecătorul de cameră preliminară al Judecătoriei Arad a apreciat că se impune confiscarea acestora, condiție în care așa cum a susținut și apărătorul ales al petentului în fața instanței, temeinicia ordonanței de clasare cu privire la petentul X, față de care s-a dispus clasarea cauzei conform art. 315 alin.1 lit. b) Cod procedură penală, raportat la art. 16 lit. b) Cod procedură penală, de procuror, a intrat în sfera autorității de lucru judecat prin încheierea penală nr. (...) / 01.06.2016, dosar nr. (...) / 55/2016 a Judecătoriei Arad, definitivă.

Împotriva acestei încheieri a declarat contestație intimatul X.

B. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept.

Prin cererea formulată la acest termen, apărătorul contestatorului intimat a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1.Dacă prevederile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 295/2004, așa cum au fost modificate prin Legea 319/2015, prin care s-a instituit obligația de notificare a titularului permisului de port armă cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului, constituie o normă de dezincriminare, instituind o condiție preexistentă pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 342 alin. 6 Cod penal sau dimpotrivă, fapta rămâne infracțiune independent de îndeplinirea sau neîndeplinirea obligației de notificare.

2.În caz de dezincriminare, având în vedere prevederile art. 2 Cod penal privind legalitatea sancțiunilor de drept penal, dacă prin încheiere, în procedura prevăzută de art. 340. 341 Cod procedură penală s-a dispus respingerea plângerii împotriva ordonanței de clasare, clasarea fiind întemeiată pe prevederile art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, (fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege), în procedura prevăzută de art. 549 ind. 1 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate pronunța oricare dintre soluțiile prevăzute de lege, sau dimpotrivă, încheierea prin care s-a decis cu privire la temeiul clasării este intrată în puterea lucrului judecat.

În motivare, se arată în esență, faptul că în speță, nu sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, respectiv fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, pentru a se putea dispune clasarea pe acest temei și sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale, întrucât în speță sunt incidente prevederile art. 16 alin. 1 lit. b teza 1 Cod procedură penală, întrucât fapta reținută nu este prevăzută de legea penală, pentru considerentele ce urmează cu privire la dezincriminare.

Măsura dispusă de organele de cercetare a poliției judiciare la data de 18 ianuarie 2016, întemeiată pe prevederile art. 45 alin. 1. lit. d și art. 59. alin. 1. lit. b din Legea nr. 295/2004, însușită de către procuror și de către judecătorul de cameră preliminară este evident nelegală, fiind ignorate prevederile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 295/2004, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 319/2015, în vigoare începând cu data de 14.01.2016. potrivit căroră „începând cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului de armă este obligatorie notificarea titularului la adresa din permisul de armă, dar nu mai târziu de 30 de zile înainte de data expirării permisului de armă”.

Astfel, prin Legea nr. 319/2015 care a modificat alin. 3 al art. 25 din Legea 295/2004, instituindu-se obligativitatea notificării titularului la adresa din permisul de armă, începând cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului de armă, dar nu mai târziu de 30 de zile înainte de data expirării valabilității permisului de armă, se introduce în conținutul constitutiv al infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor prevăzută de art. 342 alin. 6 Cod penal, o condiție preexistentă necesară pentru existența infracțiunii, situație premisă în lipsa căreia fapta nu constituie infracțiune.

În speță, contestatorul nu a primit această notificare în termenul prevăzut de lege, neîndeplinirea acestei obligații de către organele de poliție în a cărei rază teritorială contestatorul își are domiciliul conducând la inexistența infracțiunii pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale, întrucât lipsește una dintre trăsăturile esențiale ale acesteia, respectiv tipicitatea.

Raportat la momentul săvârșirii pretensei infracțiunii, cu toate că la data de 15.10.2015, data expirării permisului de armă, nu exista obligația notificării prevăzută de alin.3 al art. 25 din Legea 295/2004, susține că, odată cu modificarea acestui articol prin Legea nr. 319/2015, în sensul inserării în cuprinsul alin. 3 al art. 25 din Legea 295/2004 a obligației notificării, a operat o dezincriminare a faptei comisă în această modalitate.

Conform art. 4 Cod penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă”, astfel legea de dezincriminare aplicându-se retroactiv.

Se mai arată că, prin prevederile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012. pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, potrivit căroră dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situația în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii. Noul Cod penal a instituit sistemul aprecierii în concreto, ceea ce înseamnă că legea de dezincriminare se aplică atunci când, sub legea nouă, fapta concretă nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

În ceea ce privește dezincriminarea faptei prin restrângerea sferei de incidență a unui anumit text, solicită să se constate că prin modificările legislative antemenționate, cele cuprinse în art. 25 alin. 3 din Legea 295/2004, pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 342 alin 6 Cod penal a fost instituită o condiție preexistentă (aceea a notificării), în lipsa acestei condiții fapta comisă neconstituind infracțiune, datorită caracterului retroactiv a legii de dezincriminare.

În acest sens este și doctrina penală, potrivit căreia „legea este dezincriminatoare nu numai atunci când fapta dezincriminată nu mai are nici un corespondent în legea nouă, ci și atunci când sunt modificate condițiile unei incriminări”, dezincriminarea operând și atunci când „ca urmare a adoptării unui nou act normativ care, chiar dacă are caracter extrapenal, face să dispară un element esențial al infracțiunii - deținerea fără drept a armei” (I. Pascu ș.a. în Noul Cod penal comentat. Partea generală. Ediția a II-a revăzută și adăugită. Ed. Universul Juridic. București. 2014. p. 47); opinia doctrinară arătată, poartă cu privire la o speță asemănătoare cu cea din prezenta cauză, respectiv prin neintroducerea într-o lege cu caracter nepenal (Legea nr. 17/1996) a armelor cu aer comprimat în categoria armelor pentru care era necesară obținerea unei autorizații, normă de drept nepenal cu efect dezincriminator, opinia fiind promovată plecând de la o speță dedusă judecării în fața instanțelor naționale (decizia nr. 338/1996 a Curții de Apel Cluj-Napoca, în RDP nr. 1/1998, pag.139).

Apărătorul contestatorului arată că, așa cum a invocat și primei instanțe, încheierea nr. (...) din 1 iunie 2016, intrată în puterea lucrului judecat, împiedică judecătorul de cameră preliminară să pronunțe o altă soluție decât cea de admitere a sesizării și de confiscare a armelor și munițiilor aferente, dat fiind temeiul clasării: credem însă că în această procedură, de confiscare sau de desființare a unui înscris în caz de clasare, încheierea antemenționată nu se bucură de autoritatea lucrului judecat, datorită faptului că în această procedură are loc o nouă judecată, cu un alt obiect, judecătorul fiind liber să aprecieze dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile pentru a se dispune confiscarea sau desființarea, chiar dacă prin hotărâre definitivă s-a confirmat ordonanța prin care s-a decis greșit cu privire la temeiul clasării, fiindcă, în caz contrar, instituirea acestei proceduri ar fi pur formală, rolul judecătorului fiind doar acela de dispune în sensul celor deja stabilite, fără o analiză a cauzei, pentru a putea decide liber cu privire la cele solicitate.

Că este așa, susține că rezultă fără dubiu din două principii fundamentale ale dreptului penal, respectiv drept procesual penal, consacrate prin prevederile art. 1 Cod penal, privind legalitatea incriminării, care prevede că "nici o persoană nu poate fi sancționată pentru o faptă care nu era prevăzută de lege la data când a fost săvârșită", respectiv art. 5 Cod procedură penală, privind aflarea adevărului, în cazul că s-ar aprecia contrar, în sensul că într-adevăr în speță sunt incidente prevederile art. 4 Cod penal cu privire la dezincriminare, este inadmisibil ca încheierea definitivă prin care s-a decis cu privire la temeiul juridic al clasării să împiedice o judecată corectă, cele două principii fundamentale fiind brutal încălcate prin aplicarea unei sancțiuni de drept penal (confiscarea specială), respectiv ignorarea adevărului în cauză, datorită autorității de lucru judecat.

C.Examenul de admisibilitate a cererii.

a) Analizând cererea formulată la acest termen de către apărătorul intimatului contestator, privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept, judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Arad constată că, sub aspect formal aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, respectiv:

-Judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Arad este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

-există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a acestei cauze și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare, chestiunea de drept având un caracter de noutate.

b) Apreciere asupra oportunității sesizării Înalta Curte de Casație și Justiție

Chiar dacă în materie penală elementul de noutate al chestiunii de drept supuse analizei se raportează la preexistența unei hotărâri prealabile sau a unei decizii pronunțate (ori care urmează a se pronunța) în interesul legii, judecătorul de cameră preliminară apreciază că este oportun să se pronunțe asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece în prezenta materie nu există o jurisprudență constantă și consolidată și nu se poate reține că nu există nicio îndoială cu privire la interpretarea ce trebuie dată normei juridice relevante. Totodată, chestiunea de drept este relevantă de lămurirea ei depinzând soluționarea pe fond a acestei cauze, având în vedere soluțiile care pot fi date în situația în speță de către judecătorul de cameră preliminară, în condițiile art. 549 ind. 1 Cod procedură penală.

c) Punctele de vedere ale procurorului și contestatorului asupra chestiunii de drept sesizate au fost expuse în partea introductivă a acestei hotărâri judecătorești.

D. Punctul de vedere al judecătorului de cameră preliminară

I. Modalitatea în care este reglementat principiul activității legii penale cuprins în articolul 3 din Codul penal, are la bază adagiul *tempus regit actum*.

Acest principiu este regula conform căreia legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se afla în vigoare, aceasta neputându-se aplica unor fapte comise anterior momentului în care a intrat în vigoare și nici faptelor comise după ce a ieșit din activitate.

Regula *tempus regit actum* exclude retroactivitatea și ultraactivitatea, din principiul activității legii penale desprinzându-se două reguli implicit negative: neretroactivitatea legii penale și non-ultraactivitatea legii penale.

Pe de altă parte, din perspectiva dreptului penal, principiul activității legii penale este o aplicație particulară a principiului legalității incriminării și a sancțiunilor de drept penal.

Principiul activității legii penale poate avea și excepții. Singurele derogări posibile sunt retroactivitatea legii penale și ultraactivitatea legii penale. De *lege lata*, propriu-zis, ultraactivitatea legii penale nu are incidență practică, deoarece strict tehnic ar însemna, ca o lege veche anterioară comiterii unei infracțiuni să se aplice unor fapte săvârșite după ieșirea sa din vigoare. Conform art. 15 alin. 2 din Constituția României legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Din prevederile constituționale anterior menționate se desprind următoarele idei:

- în principiu legea nu poate retroactiva;
- singurele legi care pot retroactiva sunt legea penală și legea contravențională, dacă sunt mai favorabile;
- legiuitorul poate adopta legi ultraactive;
- retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile este, o excepție care poate fi limitată de legiuitor.

Legiuitorul poate restrânge retroactivitatea legii penale sau contravenționale mai favorabile, de pildă, în materia normelor materiale procesuale funcționând regula aplicării imediate a acestora. De asemenea, în ceea ce privește persoanele condamnate definitiv,

legea retroactivează numai în anumite condiții. În raport de prevederile constituționale cuprinse în art. 15 alin. 2, putem spune că legea penală mai favorabilă este, de regulă, retroactivă, cu excepția cazurilor în care legiuitorul a restrâns în mod expres incidența acesteia. În acest sens, este și practica instanței de contencios constituțional- DCC nr. 1470/2011.

Prin înscrierea neretroactivității legii în Constituția României s-a realizat o garanție împotriva oricăror încercări de adoptare a unor legi penale retroactive. Acest principiu admite numai o singură excepție și anume retroactivitatea legii mai favorabile (mai blândă). În sfera legii penale mai favorabile intră legile interpretative mai favorabile, legile dezincriminatoare și legile mai favorabile *stricto sensu* (nici legile privind regimul executărilor sancțiunilor penale nu pot avea caracter retroactiv-DCC nr.214/1997).

În consecință, legea penală poate retroactiva numai dacă: este o lege care dezincriminează; este o lege penală nouă mai favorabilă (inclusiv legea interpretativă); este o lege de procedură (care se aplică imediat, indiferent de data comiterii faptei).

Având în vedere aceste considerente, judecătorul de cameră preliminară consideră că în speță există dezincriminare, chiar dacă printr-o lege nouă se restrânge doar sfera de incidență a unui anumit text, astfel încât fapta concretă comisă nu mai întrunește condițiile impuse de lege. În acest sens s-a pronunțat și instanța supremă prin decizia nr. 4/04.03.2015, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, publicată în M.Of. Partea I, nr. 244/09.04.2015. Se reține în acest sens de către judecătorul de cameră preliminară, raportat la condițiile speței, că infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor prevăzută de art. 342 alin. 6 din Codul penal, este o infracțiune continuă, comisă prin omisiune, care s-a consumat la data de 25.10.2015- când a expirat termenul de 10 zile socotit de la data expirării valabilității permisului de port armă și s-a epuizat la data de 18.01.2016- data ridicării armelor și munițiilor, adică după intrarea în vigoare a Legii 319/2015, care este 14.01.2016, prin care au fost modificate prevederile art. 25 alin. 3 din Legea 295/2004.

II. Principiul legalității sancțiunilor de drept penal este prevăzut într-un articol distinct -art.2 NCP- astfel că sunt mai vizibile diferențele dintre acest principiu și principiul legalității incriminării. În mod întemeiat, noul Cod penal precizează în mod expres cele trei categorii de sancțiuni de drept penal (pedepsele, măsurile educative și măsurile de siguranță), spre deosebire de Codul penal din 1968 care se referă numai la pedepse și măsuri. De asemenea, ideea de neretroactivitate a legii penale se regăsește și în art. 2 alineat 2 din Noul Cod penal în cuprinsul căruia se menționează interdicția potrivit căreia nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită. În fine, o precizare foarte importantă, fără corespondent în Codul penal din 1968, se referă la sublinierea potrivit căreia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia (alineatul 3). În consecință, raportat la considerentele de mai sus, judecătorul de cameră preliminară opinează că, în procedura prevăzută de art.549 ind. 1 Cod procedură penală, poate pronunța oricare dintre soluțiile prevăzute de lege, având în vedere faptul că, în această procedură are loc o nouă judecată, cu un alt obiect. O susținere contrară, ar goli de conținut această procedură distinctă prevăzută de Codul procedură penală.

Având în vedere această stare de fapt, judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Arad, în baza art. 476 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 475 Cod procedură penală, va admite cererea formulată și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea celor două chestiuni de drept ridicate.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, va suspenda cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În baza art. 275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

În baza art. 476 alin. 1, raportat la art.475 Cod procedură penală, admite cererea formulată de contestatorul X, prin apărător ales și sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate de contestator.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În baza art. 275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 14 noiembrie 2016.

Judecător de Cameră Preliminară,
(...)

Grefier,
(...)

Pentru conformitate

(...)

ÎN C H E I E R E

Sedința publică din data de 7 martie 2017

Judecător de cameră preliminară : (...)

Grefier : (...)

S-a luat în examinare, în condițiile art. 277 Cod procedură penală, completarea dispozitivului încheierii penale din data de (...) a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, pronunțată în dosarul cu nr. de mai sus.

Fără citarea părților și fără participarea procurorului.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Constată că, prin încheierea penală din data de (...) a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, pronunțată în dosarul cu nr. de mai sus, în baza art. 476 alin. 1, raportat la art. 475 Cod procedură penală, a fost admisă cererea formulată de contestatorul X și s-a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate de contestator.

Prin rezoluția din data de 21.12.2016, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție a dispus restituirea cauzei, cu mențiunea indicării în dispozitivul instanței de trimitere a chestiunii de drept a cărei rezolvare se solicită.

Raportat la rezoluția dispusă, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, văzând în drept prevederile art. 277 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 111 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375 din 17.12.2015, va proceda la completarea dispozitivului încheierii mai sus menționate, prin indicarea în acesta a celor două chestiuni de drept cu privire la care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție,

Pentru aceste motive,

D I S P U N E

În baza art. 277 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 111 alin. 6 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, anexă la

Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375 din 17.12.2015, completează dipozitivul încheierii penale din data de (...) a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, pronunțată în dosarul nr. (...), după cum urmează:

În baza art. 476 alin. 1, raportat la art. 475 Cod procedură penală, admite cererea formulată de contestatorul X, prin apărător ales și sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate de contestator, respectiv:

1. Dacă prevederile art. 25 alin. 3 din Legea nr. 295/2004, așa cum au fost modificate prin Legea 319/2015, prin care s-a instituit obligația de notificare a titularului permisului de port armă cu 6 luni înainte de expirarea valabilității permisului, constituie o normă de dezincriminare, instituind o condiție preexistentă pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 342 alin. 6 Cod penal sau dimpotrivă, fapta rămâne infracțiune independent de îndeplinirea sau neîndeplinirea obligației de notificare.

2. În caz de dezincriminare, având în vedere prevederile art. 2 Cod penal privind legalitatea sancțiunilor de drept penal, dacă prin încheiere, în procedura prevăzută de art. 340, 341 Cod procedură penală s-a dispus respingerea plângerii împotriva ordonanței de clasare, clasarea fiind întemeiată pe prevederile art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală (fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege), în procedura prevăzută de art. 549 ind. 1 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate pronunța oricare dintre soluțiile prevăzute de lege, sau dimpotrivă, încheierea prin care s-a decis cu privire la temeiul clasării este intrată în puterea lucrului judecat.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 7 martie 2017.

Judecător de cameră preliminară,
(...)

Grefier,
(...)